1942 Yılının En Modern ÇOCUK Gazetesi

AFACAN

7 1/2 Kuruş

Perşenbe günleri çıkarılır
Yıl 10 3 Eylül 1942 - Sayı 6

Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

GELECEKTE NELER OLACAK?

Yazan: WELLES

Çeviren: VAHDET GÜLTEKİN

— Geçen sayıdan devam —

Fakat genç kız, ağabeyisinin dudaklarındaki tebessüme cevap vermedi. Yüzü büyük bir acının tesiri altında kısılmış, dudakları ıztırapla gerilmişti.

Mühendis derhal yerinden fırladı:

— Ne var, Janet? diye haykırdı. Hasta mısın?

Genç kız, kendisini ağabeysinin kollarına bırakırken ancak:

— Kalbim, diyebildi.

Gordon onu yatağına yatırdı. Nabzını tuttu ve parmaklarının arasında çarpan bu bileğin ilk darbelerini duyar duymaz deli gibi oldu.

Janet'in kalbi duracak gibi atıyordu.

Bir dakika sonra Richard Gordon sokağa fırlamış, Doktor Harding'in evine koşuyordu.

Doktor o anda tecrübelerinin en meraklı bir noktasına gelmişti. Başını bir an önündeki şeylerden ayırmıyor, yanı başında arı gibi çalışan kızına bazı emirler veriyordu:

— İyodin, kızım...

Mary hemen yanı başındaki rafa uzandı. Ufak bir şişeyi çekti ve kendisine doğru iğerek içine baktı.

Başını bir an için olsun önündeki işten ayırmıyan doktor sabırsızlanmıştı; tekrar etti:

— İyodin ver, kızım.

— Kalmamış, baba.

Doktor Hardinğ üzerinde bu iki kelime bir bomba tesiri yapmıştı. Birdenbire arkasına dönerek dehşetle:

— İyodin mi kalmamış? diye haykırdı.

Mary boynunu bükmüş, babasının duyduğu bu acıyı paylaşmak ister gibi mahzun mahzun bakıyordu.

Harding kendisini iskemlesine bir külçe halinde bıraktı ve sonra başını iki elinin arasına alarak:

— Allahım! diye söylenmiye başladı. Şimdi ne yapacağım?

Doktor tetkiklerinin sonuna gelmişti ve keşfini tamamlamak üzere son bir maddeye ihtiyacı bulunuyordu. Bu da iyodindi. İyodin olmayınca o aylardanberi devam eden emekleri boşa gitmiş sayılabilirdi.

Üzerindeki ümitsizlik bir iki dakika sürdü. Sonra hiddetle ayağa kalktı mikroskopun camındaki şeyi alarak f lattı, yere attı. Şimdi tekrar iskemlesi oturan doktor, kanatları kırılmış, eli a ğı bağlanmış zavallı bir mahlûk hali idi.

Bu sırada dışarıdan bir ayak sesi tildi. Doktor ile kızı dönüp kapıya ba lar. İçeri telâşla Richard girdi.

Harding, onun halinden, başına şey geldiğini anlamıştı. Yerinden fırlı rak,

— Ne var? diye sordu.

Richard Gordon nefes nefese ce verdi:

— Kardeşim...

Odadakilerin, felâketi anlamaları bu kadarı kâfi idi. Mary kendini tuta yarak haykırdı:

— O! Zavallı Janet! O da ha!

Harding, bir doktor sükûnetile te sordu:

— Nesi var?

— Kalbi tuttu... Üzerine fenalık di... Konuşamıyor... Yatağına yatır buraya koştum. Belki sen bir çaresini lursun diye...

Harding, acı bir tebessümle başını ladı:

— Bulacaktım ama, dedi, tecrüb rim yarım kaldı... Artık bulamıyaca galiba...

Sonra, doktorların en ümitsiz zam larda bile gösterdikleri o şefkat hissi harekete geldi ve üzerini değişmek üz odadan çıktı.

Mary, arkadaşı Janet'in hastalanm na çok üzülmüştü. Gözleri derinlikl dalmış, Richard'a bakıyordu. Gözleri ribirile karşılaştığı zaman ikisi de ka sındakinin ayni duyguyu duydukla anladılar. O zaman Mary, Gordon'a d ru bir adım attı. Fakat genç adam çekilerek ve elini uzatarak, kıza ya yaklaşmamasını işaret etti. Karde hasta düşüren mikrobun kendisine de miş olabileceğini düşünüyor ve bunu ry'ye de geçirmekten korkuyordu.

Biraz sonra üçü de Janet'in başı uc

idiler. Genç kız dehşetten dönmüş ...lerle onlara bakıyordu. Richard'la ...ry duvara yakın ayakta duruyorlardı. ...ktor Harding hastanın üzerine eğil... kalbini dinliyordu.

...Muayene kısa sürdü. Doktor doğrul... hastanın üzerine yorganını tekrar ...tü ve başını sallıyarak geri çekildi. ...Gordon telâşla:

— Çaresi yok mu? diye sordu.

— Çaresi, maalesef, yok Yapılacak ...bir şey yok...

...Doktor bunları söyliyerek ağır ağır ...pıya doğru yürüdü ve dışarı çıktı. Tec...belerine başka bir madde ile devam ...ek üzere, mikroskopunun başına gi...ordu.

...Mary ile Gordon odada yalnız kal...lardı. Onlarla beraber bir kişi daha ...dı ki bu zavallı hayattan ziyade ölü... daha yakındı. Onun birdenbire yata...dan doğrulduğunu gördükleri zaman ...er ikisi korku ile titrediler.

...Janet, yüzü bembeyaz kesilmiş, göz... yuvalarından dışarı uğramış bir hal... doğrulmuş, onlara bakıyordu. Sonra ...ağından aşağı indi ve kapıya doğru ...i.

...O zaman, Richard Gordon, bulundu... donmuş kalmış vaziyetten kendisini kurtarmıya muvaffak oldu ve kardeşinin arkasından atıldı. Janet bir iki adım attıktan sonra sendeliyerek kapının kenarına yıkıldı. Sonra tekrar doğrularak yürümesine devam etti.

Richard ne yapacağını şaşırmıştı: Kardeşini tutsa hastalık kendisine geçecekti. Bıraksa kızcağız dışarı çıktığı zaman hastanenin önündeki nöbetçinin kurşununa hedef olacaktı.

Hayır, bırakamazdı. Arkasından onu adım adım takibe başladı. O yaklaştıkça Janet kendisine dokundurmak istemiyor ve daha hızlı yürümiye başlıyordu. Bunun karşısında, kardeşinin âni bir akse ile kalbinin durmasından korkan Richard daha fazla yaklaşmıya cesaret edemiyordu.

Meydana çıkmışlardı. Gündelik tebliği okumak üzere toplanmış olan ahali, bir hastanın kendilerine doğru geldiğini görünce telâşla dağıldılar. Janet sallana sallana yürümesine devam etti. Ağabeysi de arkasından geliyordu.

Hastanenin önüne çıktıkları zaman nöbetçi de uzaktan bir hastanın geldiğini anlamış ve tüfeğini ona doğru çevirmişti. O zaman, Richard, ileri fırlıyarak, kardeşile tüfeğin arasına girdi ve nöbetçiye seslendi:

— Dur! Ateş etme! Onu şehirden dışarı çıkarıyorum. Kimseye zararı dokunmıyacak...

— Daha var —

Kara Korsan

Son büyük dünya harbi, hiç bir denizde rahat yüzü bırakmadı. Büyük kafileler halinde dünyanın bir ucundan yiyecek, cephane, silâh, erzak getiren gemiler ya büyük düşman filolarile karşılaşıyor, ya korsan bir geminin veya bir denizaltısının hücumuna uğrıyor..

Bu deniz korsanları olayları konuşuluyordu. Deniz subaylarından binbaşı Demir Alp'ı bilmem tanır mısınız? Demir Alp bize:

— Tarihte deniz korsanlıkları çok görülürdü. Dedi, kütüphanesine doğru ilerledi. Raftan bir kitap çekerek: «İşte, eski günlerin bir korsan macerasını anlatan bir olay.. Eski bir deniz kurdu olan Kaptan Dubervanın hatıralarını yaşatan bir hikâye» sözlerile bu hatırayı okumıya başladı.

Eski deniz kurdunun hikâyesine kulaklarımızı kabarttık:

— 1875 senesinde, Cenubî Amerika ile Hindistan arasında gemim ile gider gelirdim. «Müthiş bir siyah korsan» sözü dillerde dolaşıyordu. Bu siyah korsan Markiz adalarında aradıkları zaman, o aksine olarak Pak adalarında görünür, bir türlü ele geçmezdi. Bütün gemiciler bu melunun elinden elâman çekiyorlardı.

Bu siyah korsan son derece şeytan bir herifti. Otuz, otuz beş yaşlarında kadar görünüyordu. İki siyah madene benziyen gözleri vardı. Burnu tıpkı kartal gagasını andırırdı. Bu kıyafet onu büsbütün şeytan haline sokuyordu. Ben kendi yelken gemim ile onun gezdiği, dolaştığı yerlerden geçtiğim halde, ona hiç rastlamamıştım. Fakat onun korkusile gemime gayet cesur gemiciler almıştım.

1875 yılı ağustosunun 30 uncu günü, Kambie adalarına geldiğimiz zaman korsan hakkında yeni bir haber almıştık. Havai adaları civarında büyük bir yolcu gemisini soymuş.

İki gün sonra Amerikaya hareket ettik. Yolda müthiş bir fırtına çıktı. Üç direğimizden ikisi kırıldı. Direklerimizi mutlaka yeniden takmak veya tamir etmek lâzım geliyordu. Cenuba döndük. Issız bir liman olan Borneo adasına girdik.

Hemen gemideki ikinci kaptan Berto yu, etrafı anlamak ve öğrenmek için karaya gönderdim. Direk çıkarmağa elverişli güzel bir orman buldu. Fakat o gece yine bir rüzgâr esmeğe başladı. Rahat etmek olamıyacaktı. Sonra gece de karanlıktaki on metre ilerisini görmenin yolu yoktu.

Ara sıra çakan şimşekler etrafımızda dille anlatılamaz bir karışıklık gösteriyordu.

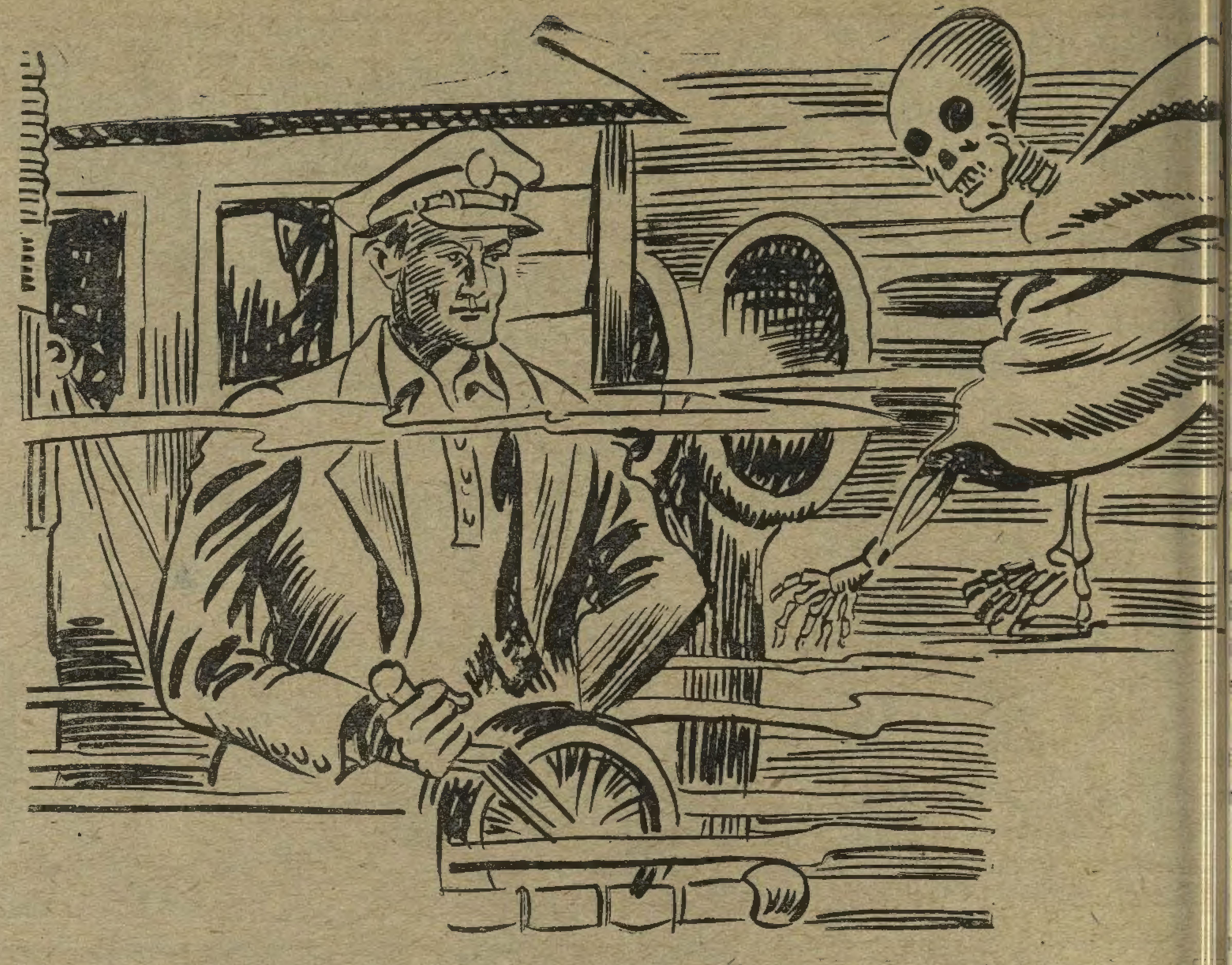

Birdenbire yanımda oturan Berto bana bir şeyler söyledi. Fakat rüzgârın gürültüsünden bunları işidemedim. Sonra kulağıma eğildi. Bir geminin gelmekte olduğunu bağırdı. İkinci bir şimşek çaktığı zaman ben de gemiyi gördüm.

Bütün yelken direkleri kırılmıştı. Su üstünde, başı boş dolaşan bir mantara benziyordu. Üzerimize gelmekte idi. Bir iki dakika sonra bu gidişle her ikimiz de karaya vuracaktık.

Protesto etmem lâzımdı. Çünkü böyle bir manevra yapmak gemicilik şanından değildi. Başımdaki kasketi aldım. Bu doğru olmıyan işi protesto etmek için bağıracaktım. Yalnız yeni çakan bir şimşek bana bir şey gösterdi. Ön direğinin kırık parçası üstünde bir bayrak sallanıyordu. Bu siyah bayrağın üzerine beyaz bir boya ile bir ölü kafası resmedilmişti.

O zaman anladım ki, bu gelen gemi Siyah Korsandı. Hikâyelerini dinlediğimiz başları kırmızı mendillerle bağlı olan haydutları görüyordum.

Birdenbire bir demir gürültüsü işittim. Bir demir daha attı. Hızla gelen gemi birdenbire durdu, bu korsan gemisini idare eden kaptan, tam bir kaptandı. Eğer bu demirleri zamanında atmamış olsaydı, büyük bir kaza çıkacak, her iki gemiden bir tek canlı, karaya çıkmıyacaktı.

Fakat gemi öyle bir yerde durmuştu ki, kıç tarafı hemen hemen bizim pervanemize dayanacaktı. Mesafe o kadar azdı ki, korsanların bu fırsattan istifade ederek bize hücum edip etmiyeceklerini düşünüyordum.

Sabahleyin korsan gemisinden bir takım gürültüler geliyordu. Bu gürültüler orada önemli kararların verildiğini belli ediyordu. Zaten biz gecedenberi mü[...]faaya hazırlanmıştık. Korsan gem[...] vaziyet karşısında bize karşı topun[...]lanamazdı. İş tabancalarla kılıçlar[...]yordu. Halbuki o da bizde vardı.

Tam orta köprünün üzerinde idil[...] islerinin etrafında toplanmış olan k[...]lar, birdenbire bize ateş ettiler. Ac[...]rımdan altı kişi vuruldu. İkinci k[...] Berto da ağır surette yaralandı. Art[...] iki taraftan da ateş devam ediyord[...]

Demirlerini çeken ikimizden biri [...]ya düşecektik. Ben korsanların bun[...]malarından korkuyordum. Bu kork[...] çabuk meydana çıkıverdi. Zira kors[...]misi acele acele demir alıyordu. E[...] zamanda rüzgâr birdenbire kesilm[...] mahvolmuştuk. Bu sayede kurtuld[...] karaya düşmek onlara nasip oldu.

Gemilerinin altının kumlara, ça[...] çarptığını, süründüğünü duyuyo[...] Tanrının yardımına bakınız ki, [...] gemisi önce korsanların sığındıkları, [...] ateşimizden kaçmak için saklandıkla[...]barından su almağa başladı. Şim[...] bölmeyi zor kırabilmişler, çıplak [...] atılmışlardı.

Hepsi de altmış metreden uzak ol[...] karaya doğru yüzüyorlardı. Silâhsı[...] denize bir kayık indirdim. Biz on[...] önce karaya vardık. Fırtınanın [...] alıp sürüklediği büyük bir kayığım[...] sahilde duruyordu. Onu ele geçirdik[...] bu kayığımızı ele geçirmemiş ols[...] kurtulabilen korsan, bununla bizim [...]ye gelecekler, belki de onu zapte[...]lerdi.

Hepsini de esir ettik. Getirip g[...] hapsettik. Yani hem gemimizi kur[...]idik, hem de Okyanusu titreten ha[...] yakalamış bulunuyorduk.

AFACAN'la Başbaşa

Çok sevgili Afacan kardeş.

Afacan ne kadar özlemiştim bilsen, Faruk amcamız da artık sabrımızın tükendiğini anladı da bizi AFACANA kavuşturdu.

Çok sevgili Afacan kardeşim Afacanı o kadar çok seviyorum, bilsen nasıl sevmiyeyim. Her aradığımı Afacanda buluyorum. Bir çok dergiler çıkıyor, fakat gene en güzeli Afacan.

Artık mektubumu fazla uzatmıyacağım. Fakat daha bir çok mektuplar yazacağım çok selâmlar.

Tophane: Zuhal

Sevgili Afacan.

Evvelâ mektubum uzun olduğu için affınızı dilerim ve sayfalarınızı kaplamasını istemem. yalnız cevap beklerim.

Yakında çıkacağını söylediğiniz Topuz Hakan romanı, küçük kitap halinde neşredeceğiniz eski Bay Tekinleri, gülünç ve macera hikâyelerini ne zaman çıkaracağınız yalnız ben değil, bütün İzmir çocukları merakla bekliyor. Bundan başka şu isteğimizin olmasını sizden ve Faruk. B. dan rica ederiz. Avcı Bay Tekini Afacan sayfalarında görmek, şimdiye kadar çıkardığınız mecmualardan kalan ciltlerin listesini fiatlarile beraber bir köşenizde çıkarmanızdır.

Sizi çok seven eski bir okuyucunuz
İzmir Hadi Kırılağaç

CANIM KADAR SEVDİĞİM AFACAN'A:

Bundan tam 10 sene evveldi o gün yatağımdan her günkünden çok daha evvel kalktım. İçimde büyük bir sevinç vardı. Kalbim hızla çarpıyordu, saat 7 de hava almak için dışarıya çıktım, yavaş yavaş yürüyerek Sultanahmet meydanına kadar geldim. O anda bana öyle geldi ki bütün Türk çocuklarını sevindirecek bir şeyle karşılaşacağım. Bu düşündüklerim hakikat olarak çıktı. Köşe başında bir gazeteci avazı çıktığı kadar bağırıyordu - Türkiyenin en güzel çocuk gazetesi Afacan bugün çıktı, Afacan Afacan. Hiç düşünmeden 5 kuruşu vererek hemen bir Afacan aldım. Aman Allahım, o ne güzel mecmuaydı öyle içinde bilgi köşeleri şen köşe, hikâyeler millî romanlar V. B.. V. B. o kadar sevinmiştim ki hiç tarif edemem. Ve o sevinçle dalmış, tramvay yoluna çıkmıştım. Karşıdan gelen tramvayı göremedim. Tramvay bana çarptı, ondan sonrasını hatırlamıyorum. Gözlerimi evde açtım ve ilk sözüm Afacanım nerede demek oldu.

Aradan seneler geçti geçtikçe Afacana daha çok bağlanıyordum. Fakat Bir gün ortaya bir şayiâ çıktı Afacan artık, çıkmıyacakmış diye bu şayiâya hiç inanamadım her Türk çocuğunun canı kadar sevdiği bu mecmua nasıl olur da çıkamazdı. Deli olacaktım. Hiç inanamıyordum. Fakat aradan bir kaç gün geçtikten sonra bu acı hakikati tamamiyle öğrendim.

Kâğıt kıtlığından dolayı Afacan bir kaç zaman için çıkmıyacaktı. İşte bu haber bana yurdundan ayrı kalmış bir vatandaş gibi acı verdi. Eve hüzünle girdim, eski Afacanları elime alarak kana kana ağladım.

1-8-942 Cumartesi günü bundan 10 sene evvelki gün gibi ve hattâ daha fazla bir sevinçle dışarı çıktım. Duvarlarda hep kırmızı renkte afişler asılmıştı, hemen o tarafa gidip afişleri okudum, aman yarabbi gözlerime inanamıyordum, senelerdir hasretini çektiğim sevgili arkadaşım benim canım Afacanım çıkıyordu, sevincimden âdeta deli olacaktım. Nihayet perşembe günü benim sevgilim çıktı, hem de eskisinden daha çok sahifeli, daha güzel, daha muntazam olarak çıktı çok şükür Tanrıma, seni bizimle kavuşturduğu için.

Ah sevgili afacanım bu sözlerim bir rüya değil, tam bir hakikattir. Seni o kadar çok seviyorum ki sözle târif edemem sen çıkar çıkmaz bütün arkadaşlarıma seni okumalarını tavsiye ettim. Herhalde beni kırmazlar. Şuna emin ol ki seni yaşatmak için tek başıma bile çalışırım. tek sen bizden ayrılma. Sen değil 7,5 kuruşa 15 kuruşa çıksan gene severek alıp okurum .

Afacanım artık seni fazla yordum, sana ne kadar uzun şeyler yazıp sevgimi anlatsam gene azdır, onun için Allahaısmarladık benim güzel sevgilim.

Afacanın Sevgilisi

Oktay VEREL

Kardeşim Oktay .

İşte mektubunuzun bir kaç satırından başka hepsini sayfaya geçirdim.. çok teşekkürler ederim.

Her çağ sizin Afacan

SENELİĞİ :	400 Kuruş
ALTI AYLIĞI:	200 Kuruş
ÜÇ AYLIĞI :	100 Kuruştur.

Yabancı memleketlere iki mislidir.

Bu melunları uzun zaman gemide muhafaza etmeği istemiyordum. Buna da muvaffak oldum. Yolda Siyah Korsanı takibe memur bir Amerikan kruvazörüne rast geldik.

Hemen durmak işaretini verdim. Kayığa binerek kruvazöre gittim. Geminin kumandanına başımızdan geçen macerayı anlattığım zaman:

— Aman, dedi. Biz onun takibine çıkmıştık!

Korsanları kruvazöre taşıdık. Bir zaman sonra da bütün korsanların ölüme mahkum edildiklerini gazetede okudum. Hepsi de o kadar cesur ölmüşlerdi ki, tarifi kabil değildi!..»

Hikâye burada bitmişti. Deniz binbaşısı Demir Alp:

— Bakalım, dedi. Bu harpte bence ne esrarengiz deniz maceraları dinliyeceğiz. Aylardır süren bu harpte kim bilir neler oldu ve daha neler olacak?

Çocuk Sesinin Özel Hikâyeleri

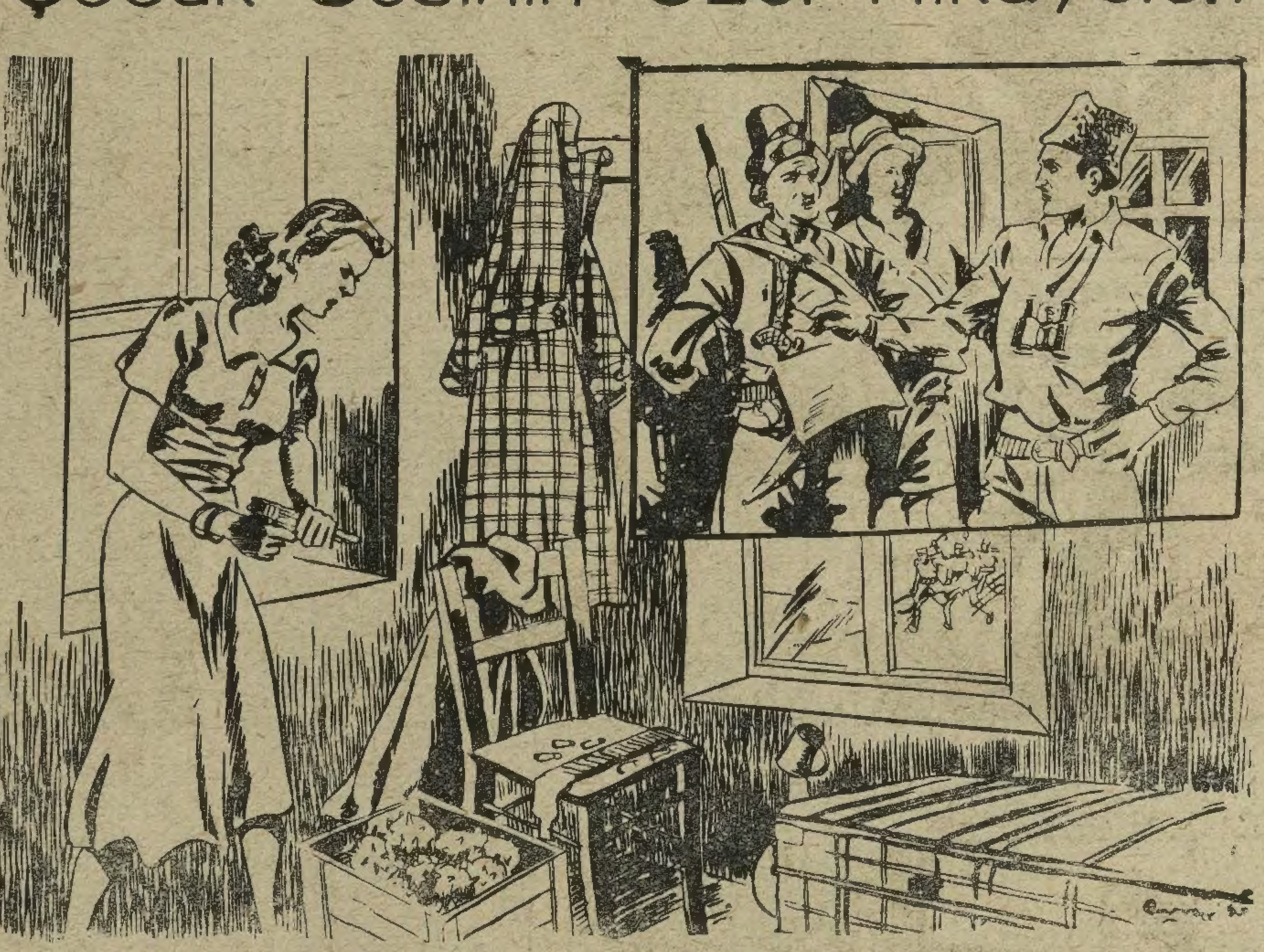

«Çocuk Sesi'nin Özel Hikâyeleri» adlı altında Ülkü Kitap Yurdu,nuz, güzel, küçük hikâyeler hazırlamıştır. 3 hikâyesi bir cilt içnide toplanacak olan bu serilerden «Kahraman Anne — Vahşiler arasında» adlı hikâyelerin burada resimlerini görüyorsunuz. Bu hikâyeleri yakında bekleyiniz. Tanesi 7,5 kr.

DİYANA
GİZLİ POLİS
NE TUHAF ŞEY SİZİ BURAYA BU ESRARI AYDINLATMAK İÇİN BEN ÇAĞIRDIM SİZ BENİ İTTİHAM EDİYORSUNUZ
DOĞRU. BENİ SİZ ÇAĞIRDINIZ FAKAT VAZİFEM KATİLİ BULMAKTIR.
DİYANA MÜSYÜ MORGAN TARAFINDAN BİR HORTLAK MESELESİNİ AYDINLATMAK İÇİN ÇAĞRILIR VE ESRARI ÇÖZER.
ENSPEKTÖR BU ADAMIN TAKMA SAÇ VE BIYIĞINI ÇIKARIN.
HAYRET!
!
BÜYLECE. KEM HÜVİYETİNİZİ MAK DAHA İYİ ÇIKTIR.
YÜZÜMDEKİNİN TAKMA OLDUĞUNU NASIL ANLADINIZ
BU ADAMI NE YAPALIM.
ODASINA GÖTÜRÜP GİYDİRİN. SONRA POLİSE TESLİM EDERİZ
MATMAZEL DİYANA BEN SON ZAMANLARDA BAZI HAYALETLERİN MÜPTELASI OLMUŞTUM.
BİLİYORUM MÜSYÜ MORGAN. BU GAYET TABİİ İDİ
ŞİMDİ SİZE BUNUN NASIL OLDUĞUNU ANLATAYIM... SİZİN YERİNİZE SİZİN İSMİNİZİ KULLANAN JANDI. SİZ DE ASIL MÜSYÜ MORGAN OLDUĞUNUZ HALDE KENDİNİZİ JAN ZANNEDİYORDUNUZ DEĞİLMİ...
EVET!.. KEMBERLİNG HADİ SİNDEN SONRA KENDİMİ UNUTMUŞTUM
İŞTE BEN KÜTÜPHANEDE JANIN YEVMİ NOTLARINI VE TİYATRO PROGRAMLARINI BULARAK ESRARI BULDUM.
O GECE KEMBERLİNGDE BİR CİNAYET OLDU. JAN BÜYÜK ELMASI ALMAK İÇİN DÜPUVİYİ ÖLDÜRDÜ... VE SİZ İÇERİ GİRDİNİZ
JAN NE YAPTINIZ?..
BEN. DÜPUVİYİ ÖLDÜRDÜM ŞİMDİ SIRA SİZİN.
PAN!
O VAKİT ONUN ÜZERİNE ATILDINIZ FAKAT TABANCA PATLADI.
KURŞUN BAŞINIZA İSABET ETTİ BU SİZE HATIRANIZI UNUTTURDU JAN DA BUNDAN İSTİFADE ETTİ. SİZİN YERİNİZE GEÇTİ...
MÜSYÜ MORGAN OLDU. SİZİ DE YAVAŞ YAVAŞ UĞRAŞARAK JAN OLDUĞUNUZA İNANDIRDI. SENELERCE KİMSE BUNU ANLIYAMADI. FAKAT. SİZ ESKİLERİ HATIRLAMAGA BAŞLIYORDUNUZ SİZİ ÖLDÜRMEK İSTEDİ. ... İNSPEKTÖR DİNLİYOR MUSUNUZ
BUNUN İÇİNDE BAZI HORTLAK MAKİNALARI YAPARAK SİZİ KORKUDAN ÖLDÜRÜP ŞÜPHELERİ ÜZERİNDEN ATMAK VE KORKUSUZCA MÜSYÜ MORGAN OLARAK YAŞAMAKTI.
BU MAKİNALAR NEREDEDİR?
İŞTE MAKİNALAR BU KAZANDAKİ BUHAR YUKARI ÇIKIYOR VE BİR PROJOKTÖRLE BERABER ÖLDÜRÜLEN ADAMIN RESMİNİ MEYDANA ÇIKARIYOR
BU DAİREYİ HİÇ GÖRMEDİM?..
SESİ DE PLAKLA VERİYORDUR.
TEŞEKKÜR EDERİM MATMAZEL DİYANA SİZE HAYATIMI VE HÜVİYETİMİ BORÇLUYUM.
VAZİFEMİ YAPTIM MÜSYÜ MORGAN
HAYDİ ARTIK ŞEHRE GİDELİM.
EVET DİY SİZİ TEBRİK EDERİM
İŞTE BU İŞ TE BİTTİ. FAKAT BİRKAÇ GÜNLÜK
TATİL DİYANANIN CANINI SIKTI. GÖRDÜĞÜ
BİR AV TAYYARESİ ONU MERAKLANDIRDI.
OF!. CANIM SI LIYOR.. AH YEN BİR SERÜVEN DAHA ÇAĞIRILS BU TAYYARE GARİ
DEVAMI VAR.

PAMUK PRENSES İLE SEVİMLİ PRENS

— Geçen sayıdan devam —

bir çok çadırlar, böğürtlenlerle siper gibi bir yerin ortasına kurulmuşlardı. Bunu böyle yapmalarından maksat, vahşi hayvanların saldırmalarından kurtulmak içindi. Bu sırada Tarzan ateşin etrafında dört beyaz adamın oturduklarını gördü. Bu adamlardan iki tanesi uzun boylu, kaba saba, gürültücü heriflerdi. Burnu düşük gibi duran üçüncüsünde de aynı kabalık vardı. Halbuki dördüncüsü bunların aksine olarak kıvırcık siyah saçlarının altında nazik ve kibar bir yüze sahipti.

Tarzan bu halde bakarken bu adamlardan biri ayağa kalktı ve çadırlardan birisine girdi. Orada Tarzanın ehemmiyetle dinlemek istediği, fakat duyamadığı bir konuşma başladı. İçeriden gelen ses bir kadın sesine benziyordu.

Ateşin başında kalan üç kişi de ehemmiyetsiz şeyler görüşüyorlardı.

Birdenbire böğürtlen kalesinin etrafında bir aslanın heybet saçan gürlemesi duyuldu. Bunu işiten iri adam ayağa kalktı, hem titriyor, hem bağırarak söyleniyordu:

— Hullala.. ne memleket!. ne memleket!. Bütün dünyanın altınları için, mecburiyet olmadıktan sonra burada bir gün bile kalmam. Hullala.. hullala... Aslanlar, leoparlar, hipopotamlar, gergedanlar!.. Ah bilmiş olsaydım.

Tarzan görülmenin tam zamanı olduğuna karar verdi. İri adam sözünü hemen hemen bitirmişti ki gökten, dev gibi birisi düşer gibi atladı. Kollarını çaprazvari kavuşturdu. Üç adamın karşısında sessiz durdu. Üç kişi şaşkın şaşkın bakıyorlardı. Bunlardan soğukkanlılığını ilk olarak tekrar toplayabilen, o iri adam oldu. Biraz dargın bir şekilde:

— Eh Esteban, dedi, niçin bu kadar çabuk geldiniz! Niye bizi korkutmakla eğlenmek istiyorsunuz?

Tarzan kaşlarını çattı. Alnındaki nişanı, her kızdığı zaman olduğu gibi kıpkırmızı kesildi:

— Siz, dedi, kimsiniz? Tarzanın malikânesi olan bu ülkeyi, vahşi ormanların efendisinden izin almadan nasıl istilâ etmiye kalktınız?

Bu sefer Peebles:

— Oooh, yeter Esteban, dedi, şimdi söyle nereden geliyorsunuz? Hamallarınız nerede, mukaddes hazineyi ne zaman bulacağız?

Vahşi ormanların hâkimi, kendisine söz söyliyen bu adama sessiz sessiz baktı ve:

— Ben, dedi, ne dediğinizi anlamıyorum. Ben bu vahşi ormanların oğlu Tarzanım. Büyük maymun Gobu ile geyik Sara'yı benim iznim olmadan öldüreni arıyorum.

Thorst cevap verdi:

— Yeter eğlenmek Esteban, bizi bu kadar ahmak zannediyorsanız aldanırsınız.

Çadırın içerisinde bir kadın, korku ve dehşet içinde kendi yanında olan adamın koluna yapıştı. Ormanların dev adamını göstererek titriyen bir sesle mırıldandı:

— Bakınız Karl!

Adam farkında değildi. Sordu:

— Kim var Flora? Sizi Esteban mı bu kadar korkutuyor?..

Genç kadın fısıldar gibi cevap verdi:

— Bu adam Esteban değildir. Bu Lord Greystoke, yani Tarzandır.

Genç adam omuzlarını kaldırdı:

— Zavallı Flora, dedi, siz delisiniz...

Genç kadın ısrar ediyordu:

— Evet, evet bu, odur. Siz benim onu tanıyamıyacağımı zanediyor musunuz? İngilterede senelerce onun evinde hizmet ettim. Onu her gün görüyordum... Bu, odur, pek iyi tanıdım. Bakınız, alnında taşıdığı nişana bakınız, ne zaman kızsa bu nişan o saat kızarır. Şimdi de öyle.. Tarzan çok kızmış!

— Haydi farzedelim ki bu Tarzandır, ne yapabilir?

— Ne mi yapabilir? Onun bu ülkede göklere çıkmış şöhretinden şüphe etmeyiniz. Eğer bizim ne maksatla buraya geldiğimizi öğrenecek olursa içimizden tek birisi, sağ olarak geriye dönemiyece[...] Halbuki şimdi aramızda.. küçük bi[...] dise ona bütün hakikati öğrenir... Tanrım, bizi koru... Hiç olmazsa...

Karl öğrenmek istediği için sordu:

— Hiç olmazsa?..

Flora bir an için sustu. Düşünüy[...] Birdenbire:

— Yalnız, dedi, bir vasıta var!.. onu öldüremeyiz. Zira onun vahşi s[...] çıları bunu öğrenirlerse büsbütün m[...] luruz. Yalnız bir çare buluyorum; [...] çabuk hareket etmek lâzım.

Hemen valizlerinden birisini açara[...] li gibi karıştırdr, içinde koyu renk[...] akıt bulunan bir şişe çıkardı. Karl'a[...] di.

— Haydi, dedi, onunla görüşmiy[...] diniz. Muhakkak onun ile iyi bir d[...] peyda etmiye çalış. Ona bir kahve i[...] etmeyi teklif et. Çünkü o ne şarap, r[...] kol almaz. Kahveye bayılır. Bunu[...] edemiyecektir. Kahve fincanını ken[...] vermeden önce bu şişeyi onun için[...] şalt.

Karl Kraski kafasını sallıyarak:

— Anladım! dedi.

Tamam çıkıyordu. Flora, tekrar [...] dı:

— Sakın beni görmesin! Ben b[...] gizli kalacağım!

Kraski ateşin yanına gelir gelme[...] men Tarzana hitap etti:

— Hoş geldiniz, dedi. Aramıza bi[...] safirin geldiğini görmekle bahtiyarız[...] ca ederim oturunuz. Çabuk efendiy[...] şilte veriniz.

Tarzan dikkatle Kraskiye baktı, [...] detle:

— Burada, dedi, ne aradığınızı [...] olarak öğrenmek istiyorum. Bu ad[...] beni öyle bir isimle çağırdılar ki [...] benim değildir. Hiç şüphesiz ki ben[...] başkasına benzettiler. Yani bunlar [...] vane, yahut da ahmaktırlar.

Kraski büzülerek cevap verdi:

— Şüphesiz bir fena anlaşma... olduğunuzu lûtfen söyler misiniz?

Dev adam tekrar etti:

— Ben, vahşi ormanların oğlu T[...] nım! Hiç kimse benim iznim olmada[...] ralarda av avlıyamaz...

Kraski hayret ediyormuş gibi ba[...]

— Siz Tarzan mısınız? Ah size [...] düf ettiğimiz için ne kaadr taliliyim [...] biz yolumuzu kaybetmiştik! Siz art[...] yolumuzu bize gösterebilirsiniz. T[...] bir hafta oluyor ki kılavuzumuz [...] Biz de böylece serseri serüvenler [...] düştük. Sinyor Tarzan sizi temin e[...] ki ülkenizin sınırından geçmek niye[...] değildik. Bizim heyetimiz ilmî bir [...] tir. Afrika hayvanları ve nebatları [...] kında bir incelemede bulunuyoruz.

Her üç kişi, Karl'ın uydurduğu ya[...] rı hayretler içinde dinliyorlardı. B[...] dan en önce Bulber işi çaktı, ve h[...] âdeti üzere elini uzatarak:

— İşte mösyö.. ben de tam size söyliyecektim.

ZORLU BİR UYANIŞ

Bir arkadaşımız anlatıyordu:

— Bir yıl önce kahve darlığı başlayınca hükûmet beni Brezilyaya kahve işi için gönderdi. Orada Şarl Besnier isminde bir ihtiyarla iyi ahbap oldum. Bir gün çiftliğinde oturup görüşüyorduk. Mis gibi kahve kokuları ovaya yayılıyordu. Birden tepemizin üstünde, sade cenubî Amerikaya mahsus akbabalar dolaşmıya başladı. Bu ihtiyar adam bunları görür görmez:

— Ah, bu melûn hayvanlar yine mi dolaşıyorlar? dedi.

Ben şaştım:

— Onlar, dedim, bir hayvan leşi bulurlarsa onun üzerine konarlar, sade onu yerler.

— Öyle mi zannediyorsunuz? Dirilere de hücum ederler. Durun size bir hikâye anlatayım!

İhtiyar dostum hikâyesini anlatmıya başladı. Ben de merakla dinliyordum;

— Bundan otuz sene önceydi. Brezilyaya yeni gelmiş ve buraya yerleşmiştim. O vakitler avcılığa çok merakım vardı. Hemen her gün ava giderdim. Bir gün yine, daha şafak sökmeden ava çıktım. Niyetim ertesi gece de dönmemek ve avda kalmaktı. Beş on keklik, bir de karaca vurdum. Vakit de öğleye gelmişti. Gözüme, bir kaya içinde açılmış olan âdeta oda gibi bir yer ilişti: «Tamam, dedim. Geceyi de burada geçiririm. Yarın sabah daha erken ava çıkarım.» Karnım da açtı. Hemen karacanın butundan bir parça kestim. Güzel bir ateş yaktım. Yerliler gibi nefis bir şekilde kızarttım. Çantamdan ekmek, meyva, bir de güzel şarap şişesi çıkardım. O kadar iştahla yedim ki anlatamam. Zaten yemek de çok lezzetli olmuştu.

Havada müthiş bir sıcaklık vardı. Bu iyi yemekten sonra hafif bir uyku bastırdı: «Şu geceyi geçireceğim yerin kenarında, ağaç altında biraz uyuyayım!» dedim. Uyudum. Fena bir kâbus bastırdı. Malûm ya buralarda yılan da pek çoktur. Bacağım ısırılmış, yanıyor gibiydi. Deli gibi gözlerimi açtım. Bir de ne göreyim. Başımın üstünde yüzlerce akbaba dolaşıyor, bazısı, bizim karacayı paralıyordu. Bana da hücum etmek üzereydiler. Hemen tüfeğimi elime aldım. Bir... Bir daha... Bir daha... Tükenir gibi değil ki... Hiçbir kurşunum boşa gitmiyor, vurulanlar düşüyor, ötekiler kaçmıyor ve bana hücum ediyorlardı.

Ormanda bir buçuk metre uzunluğunda güzel bir baston kesmiştim. O da yanı rirsem akbabaları tüketemiyecektim. Tüfekten fazla sopa bana hizmet eder, dedim. Elime aldım. Artık üzerime gelene yapıştırıyordum. Kafa, kanat, hepsini kırıyordum.

Fakat, bununla da dağıtmanın yolu yoktu. Bir türlü kaçmak bilmiyorlardı. Yalnız önümü değil, arkamı da müdafaa etmek zorunda idim.

Hınzır akbabaların hepsi yüzüme, gözüme hücum ediyorlardı. Zaten bütün kuşlar öyledir. İnsana hücum ettikleri zaman daima yüzüne ,gözüne atılırlar.

Bu sırada tepemin üstüne üç beş gaga vuruldu. Bu yaralar beni sersemletmişti. O vakit hiç olmazsa arkamı emniyete almak istedim.

Aklıma mağara gibi olan yer geldi:

— Buraya girdiğim takdirde kurtulurum, dedim. İri sopam ile bir kaç tanesini daha yere yuvarladıktan sonra, deliğe sığınabildim. Akbabalar artık dışarıda, deliğin ağzında bağıra bağıra dolaşıyorlardı.

Delikten rahat rahat, bizim biraz evvelki harp meydanına baktım. Etraf akbaba ölüsü ve yaralısı ile dolu idi. Artık bizim karacadan başka kendi yaralılarına, kanatları kırılanlara da hücum ediyorlar, onu kalkmıya zorluyorlardı.

Saatler geçiyor, melûn hayvanlar bir türlü ayrılmıyordu. Birdenbire gözüme bu çayırlık yerin güneşten tamamile kurumuş otları ilişti. Bir kibrit her şeyi yoluna koyacak, akbabaları kaçırtacaktı. Fakat kendimin de dumandan boğulmam korkusu vardı.

Bunun için rüzgâra dikkat ettim. Burada taliim yâr oldu. Rüzgâr benim bulunduğum yerin aksine, akbabaların tarafına doğru esiyordu. Ateş vermekle hiç bir zarar gelmiyecekti. Bir kibrit çakıp attım. Birdenbire büyük bir alev gökyüzüne yükseldi.

Kuşlar biribirlerine hücum ediyorlar, bağırıyorlar, alabildiklerine kaçıyorlardı. Onlar gözden uzaklaşır uzaklaşmaz, ben de rahat bir nefes alarak yola koyuldum. Artık gece kalmaktan vazgeçmiştim.

Hikâyesini bitirdi. Ben hayretle sordum:

— Diri insanlara da demek hücum ediyorlar?

— Evet! Bir yerli bana anlatmıştı. Aç kaldıkları zaman toplanırlar, insana hücum ederlermiş! Bir karıyı, kocayı, çocuğunu parçalamışlar. Bu gördüğün hayvanlar işte böyle melûn hayvanlardır.

«Çok gezen çok bilirmiş» derler.. Ne doğru... Bir seyahat bana bilmediğim neleri öğretmişti.

Tarzan ona soğuk bir göz fırlattı ve:

— Bana, dedi, neye Esteban diyordunuz?

— Bu, Bulbar'ın bir muzipliğidir. O hiç Afrikayı gezmemiş, görmemiş ve bilmemiştir. O sizi bir yerli zannetti. O bütün yerlilere alay etmek için Esteban der. Fakat bu ahmak bilmiyor ki beyaz yerli olmaz. Mösyö Kraskinin dediği gibi yolumuzu kaybettik. Eğer onu tekrar bize gösterirseniz, size iyi bir para veririz.

Tarzan durdu. Bu insanların yalan söyleyip söylemediklerini birdenbire kestiremiyordu. İlmî heyet olup olmadıklarını ve nereye gitmek istediklerini muhakkak zenci hamallardan öğrenebilirdi.

Kraski:

— Buyurunuz, oturunuz, dedi, tam da kahve içeceğiimz bir zamanda geldiniz. Size de bir kadeh kahve ikram etmekle büyük bir şeref duyarız.

Bunu söyledikten sonra, kahve güğümünü ateşe sürdü. Ormanın oğlu, hiç bir söz söylemeden oturdu.

— Daha var —

BOĞATUR BATU HAN

Yazan ;
Rıza Çavdarlı

— Geçen sayıdan devam —

Gen Türk Hanı

— Koş kır at!

Diye bağırdı.

Prensesi kaçıran haydudun atı kendisinden iki yüz metre uzakta bütün hızile koşuyordu. Kır at, bir yıldırım gibi ona doğru giderken artık eşkıyalar kafileyi unutmuşlar, onlar da Boğatur Hanın arkasına koyulmuşlardı. Batu Han geriye baktı, güldü.

— Kurtardım! Onlar bana yetişemezler!. Dedi.

Kendisini takip edenlerle arasındaki mesafe iki yüz metreyi bulurken Batu Han çoktan Evdoksiyayı kaçıran eşkıyaya yetişmişti. Kahraman savaşçı, avını sımsıkı tutan eşkıyayı bir kılıçta yere yuvarlarken, herifin acı ile elden bıraktığı Prensesi de o kadar çabuk tutuvermiş ve kendi atının üstüne almıştı ki... baygın Prenses onun kolları rasında kendisine geldiği zaman, eşkıyalar çoktan kaçmış, kafile tekrar düzelmiş bulunuyordu.

Evdoksiya bu heyecan dakikaları arasında, hayatının en sevinçli bir zamanını yaşıyordu. Düşündüğü, arzu ettiği kollar arasında yavaş yavaş arabasına doğru getiriliyordu. O da bu kahraman gence, kendisini kurtaran Bahadıra sımsıkı sarılmıştı. Şimdi kalbi korku ile değil, sevginin tatlı okşayışları arasında atıyordu.

Evdoksiya tamam arabasına gelirken, birdenbire yüzüne sıcak bir şeyin yapıştığını duydu. Eliyle yokladı. İztıraplı bir ses ile çılgın gibi sordu:

— Vuruldun mu?

Bogatur Batu, onun bu heyecanlı soruşuna gülmelerile cevap veriyordu. Artık arabanın yanına gelmişlerdi. Genç, kurtardığı Prensesi hürmetle yere bıraktı. Kendisi de atından atladı. Yorgun hayvanına rahat bir nefes aldırmak için kolanını gevşetti.

Bu sırada Evdoksiya ellerile gencin vücudündeki kan akan yeri arayıp bulmak istiyordu. Tercümanı da çoktan yanlarına gelmişti.

— Sorun, dedi. Neresinden vurulmuş, çabuk bir pansıman yapmalıyım!

Hakan sol omuzundan yaralanmıştı. Yarasının güzel Evdoksiyanın eliyle sarılmasına memnun, mintanını çıkardı. Şimdi Prenses, beyaz bir heykel gibi duruyordu. Evdoksiya onun yarasını ve kanlarını yıkarken, bu güzel vücudü koklamak için sabırsızlık gösteren dudaklarını zorlukla durdurabildi.

Muhafız subaylar etrafına toplanmışlar, hayretle bu genç kahramana bakıyorlardı. Tek başına, otuz haydutun yarısını yere serdikten sonra, ötekilerini kaçıran bu Bogatura hemen bir masal uydurmağı bile unutmamışlardı. Onu «yatır» larla karışık bir evliya diye andlandırıyorlar, bu kuvvet ve cesaretin insanda bulunamıyacağını söylüyorlardı.

Batu Hanın yarası sarılmış, bitmişti. Evdoksiya, aşk ile yanan gözlerini gencin gözleri üzerine dikti.

— Aarabada benim yanımda rahat edeceksiniz, değil mi?

Diye sordu. Bu kabul edilmesini yalvaran o kadar tatlı bir ses ile söylenmişti ki, kendisine tercüme edilen bu çağrıya:

— Elbette kabul ederim. Ben onun yanında bulunduğum zaman Esenim! dedi.

Kafileye tercümanlık vazifesini gören imparator Jüstinyen zamanında, Bizansa gelen, iki yüz elli Türk sanatkârlırından birisinin oğlu idi. Evdoksiya geniş arabasının içinde, Batu Hanı yanına yatırdıktan sonra, ona yastık gibi başını dayıyabilmesi için omuzunu göstermişti. Başını onun güzel göğsüne dayadı. Karşılarında tercüman hem görüşüyorlar, hem gidiyorlardı. Evdoksiya sordu:

— Türk müsünüz?

— Evet.. hem de en özünden..

— Adınız ne?..

Batu Han az kalsın:

— Boğatur Batu...

Diye çekti. Fakat birdenbire toplandı

— Kütürgebay.. Dedi.

Evdoksiyanın baygın bakan gözlerinde çözmeğe uğraştığı bir muamma vardı. B kahraman genç, hiç kuşku yok ki, yü sek bir şövalye olacaktı.

Birdenbire sordu:

— Bir Prens misiniz?

— Aşağı yukarı!.. Bir avul başguğ yum!

Sonra genç kız kendisinin de anlıyam dığı bir duygu ile dudakları arasından cümleyi de fırlatıverdi.

— Evli misiniz?

Bu zamansız soru kahraman gencim zi güldürdü:

— Yok değilim. Niye sordunuz?

Evdoksiya bunun da cevabını ken bilmeden verdi:

— Evli olsaydınız karınız dünyanın bahtlı bir kadını olurdu da...

Sonra birdenbire kendisini topladı. B meden ağzından dökülen bu sözler pe be yüzünü kızarttı. Gencin derin anlam dolu gözleri karşısında bakışlarını çevir Kulakları, tatlı bir soruşun okşayışl arasında çınladı:

— Bu bahtlı kadın siz olmak ister m siniz?

Kalbi bir kuş gibi çarpıyor, heyeca dan boğazının tıkıldığını hissediyord Hayatını kurtaran gencin bu isteğine, k kaç kelime ile cevap vermek gerekti.

— İsterdim ama, dedi. Yolu yok ki

Birdenbire gözleri tekrar yaşardı. Ge Hakanın:

— Neden?

Sözü, bu yaşlanan gözleri, yağmur gibi akıtmıya yetti. Şimdi hem ağlıy hem de anlatıyordu.

Bizanstan çıkarak, uzun, engin deniz ri aşıp buraya gelmenin sebeplerini bi birer döktü.

— Senin olamıyacağım, bağışla be

Demek istiyen masum bir eda ile bak

— Anlıyor musunuz? Dedi. Neden dünyanın en bahtlı bir kadını olamıya ğım?

Batu Han içinden gülüyordu:

Evdoksiya gözlerini açtı:

— Neye yarar, diye karşılık verdi. zi görmeden önce onu görseydim. Be belki severdim...

Sustu. Derin bir nefes aldı.

— Şimdi o kadar geç ki...

Evet o kadar geç idi ki.. Evdoksi bir defa verdiği kalbini, bir daha ger nasıl alabilirdi? Bir defa sevdikten son o sevgisinden nasıl vaz geçebilirdi?

Yine durmadan ağlıyor, hıçkırıklar a sında:

— Gülmemeğe mahkum bahtsız kız'ım!

Diyordu.

Afacan Bilmece kuponu; 6

KAZANANLAR

2 nci sayı bilmecenin çözülüşü:

Soldan sağa: Si. Testi - E. Tez. Arka- Kayr - NİNE. Çarşamba - EN-un-Ekle. İN. Yele - E. Yukarıdan aşağıya: Ka. Ayşe - Tersane - ME. K. M. Küfe- nbul - ile -Te - iane. NE-iz. N. EA.

«KAZANANLAR»

1 — Çetin, Hoca Tahsin Sokak No. 29 lata-İstanbul: Bir kutu şekerleme: 2 — ğrul, Kürkçü mahallesi. Foto Behçet ırtıman, 2 ci kat. Konya: Bir kutu bo- 3 — Mustafa, Sultan tepe. Servilik d. No. 61. Üsküdar-İstanbul: 3 aylık cuk Sesi abonesi, 4 — Necdet, Mesih a sok. No. 81. kat 2. Lâleli. İstanbul. ocan abonesi. 3 aylık.

«Birer kitap kazananlar»

5 — Sedat, Gazi paşa mahallesinde 6. Nazmi oğlu - Bilecik: 6 — Orhan, ıus Türk Limitet Şirketi Yeni Valde n. No. 84 Ömer eliyle. İstanbul: 7 — han, Taygur tepe Turye Ali mahallesi okağı No. 47. Üsküdar-İstanbul: 8 — a, Kökdere cad. Sivasiler sok. No. 12. sa: z — Ahmet, Çukurova Bez Fabri- nda usta Ahmet elile Tarsus: 10 — nal, Vezneciler Zeynep Kâmil sokak 17 İstanbul: 11 — Esat, Manifatura- çarşısında Ahmet oğlu. Çangırı: 12 Gazanfer, Valde çeşmesi Acısu sokak 12. Beşiktaş-İstanbul: 13 — Fazıl, cami imamı oğlu. Yenişehir. Bursa: — Lûtfi, Yeşil bahar sokak No. 3. ztepe-İstanbul: 15 — Rüsuhi, bakkal if eliyle. Hadımköy: 16 — Sedat, Has n arkası No. 19. Beşiktaş-İstanbul: 17 Haledun, İnkılâp mahallesi Bulgurlu scit sokak No. 8. Üsküdar-İstanbul: 18 Kemal, Akbaş mahallesi Eylûl sokak 15-19. Ankara: 19 — Yıldız, Küçük at yolu deliler tepesi No. 90/1 .Küçük at-Ankara: 20 — Suzan, Gar gazinosu nkara: 21 — Lûtfi, Kuzgun kavak ma- llesi Hastahane cad. No. 16 Konya: 22 — Nabi, Mahkeme mübaşiri İsmail Ak- soy elile. Bandırma: 23 — Fazıl, Cami sokak No. 18. Büyükada-İstanbul: 24 — Nafiz, Belediye zabıta memuru Hüseyin Yoldaş elile. Bandırma: 25 — Gültekin Gümrük muhasebe servisi şefi Sermet oğ- lu. Mersin:

«Birer resim kazananlar»

26 — Burhan, Üçbey sokak No. 20 Edirnekapı-İstanbul: 27 — Hamdi, Bele- diye su süzgecinde. Ankara: 28 — Bur- han, Küçük minare No. 53. Sivas: 29 — Oğur, Karanfil sokak No. 61. Yenişehir- Ankara: 30 — Cemal, Börekçiler mahal- lesi Kor sokak No. 1. Balikesir: 31 — Kutsi, Sofalı çeşme caddesi No. 35. Ka- ragümrük-İstanbul: 32 — Özbek, Uzun- caova caddesi. Türk çeşmesi sokak No. 15. Beşiktaş-İstanbul: 33 — Moşe Kap- si, Lüleci hendek cad. No. 108 Daire 14. Galata-İstanbul: 34 — İhsan, Ulucanlar Akbaş mahallesi Dalfes sokak. No. 6 An- kara: 35 — Tekin, Çankırı caddesi No. 135. Ankara: 36 — Adnan, Selimiye Ka- vak iskele cad. No. 10. Üsküdar-İstanbul: 37 — Özcan, Ünlü cadde Hamam sokak No. 6. Bursa: 38 — Nahit, İki çeşmelik 765 ci sokak No. 11. İzmir: 39 — Niya- zi, Ahmet paşa sokak No. 2. Bursa: 40 — Jale, Afitap sokak No. 4. Moda-İs- tanbul: 41 — Savaş, İsmet paşa caddesi No. 57. Yenişehir-Ankara: 42 — Cemi- le, Mühürdar cad. No. 101. Kadıköy-İs- tanbul: 43 — Yalçın, Doğan otelinde. Ankara: 44 — Şadi, İnhisarlar Başmü- dürlüğü Muhasebe memuru Fehmi elile. Kayseri: 45 — Nihat, Hat boyu uzun so- kak No. 10 Erenköy-İstanbul: 46 — Züh tü, Nişanca nazır ağa yokuşu No. 15. Eyüp-İstanbul: 47 — Abdülvehap, Ak- pınar mahallesinde No. 93. Malatya: 48 — Erdoğan, Kereste tüccarı Derviş oğul- ları. Eskişehir: 49 — Emin, Bahçekapı, Selâmet han No. 8-9 Sirkeci-İstanbul: 50 — Orhan, Karakaş mahallesi Karakaşbey sokak. No. 12. Kırklareli:

Bu seyahat tamam on gün sürmüştü. gün ağlamalar içinde geçmişti.

Evdoksiya sevdiği gençten ayrılmağı şündükçe çıldırıyordu. Tiflise de yak- nmışlardı.

Bahadır Batu birdenbire doğruldu. nsesi karşılamak üzere gelen kaflie u- ktan görünmüştü. Daha fazla otura- ızdı. Çünkü imparator bile onun ne ksatla oradan ayrılıp gittiğini bilmiyor- Babası Hakan, ona sadece oğlunun süvarileri toplamak üzere hareket ettiği- ni söylemişti.

Şimdi bu ayrılık dakikası, Evdoksiya- ya çok güç ve çok ağır geliyordu. Onu büsbütün kaybettiğine, bir daha göremi- yeceğine inanıyordu. Artık şiddetle sev- meğe başladığı, günlerdenberi bu saf aş- kın tesirile kalbini çarptırtan delikanlıyı, bir dakika olsun daha fazla görmeği bir kâr biliyor, onun hemen ayrılmasına bir türlü razı olamıyordu. — Daha var —

Bilmece

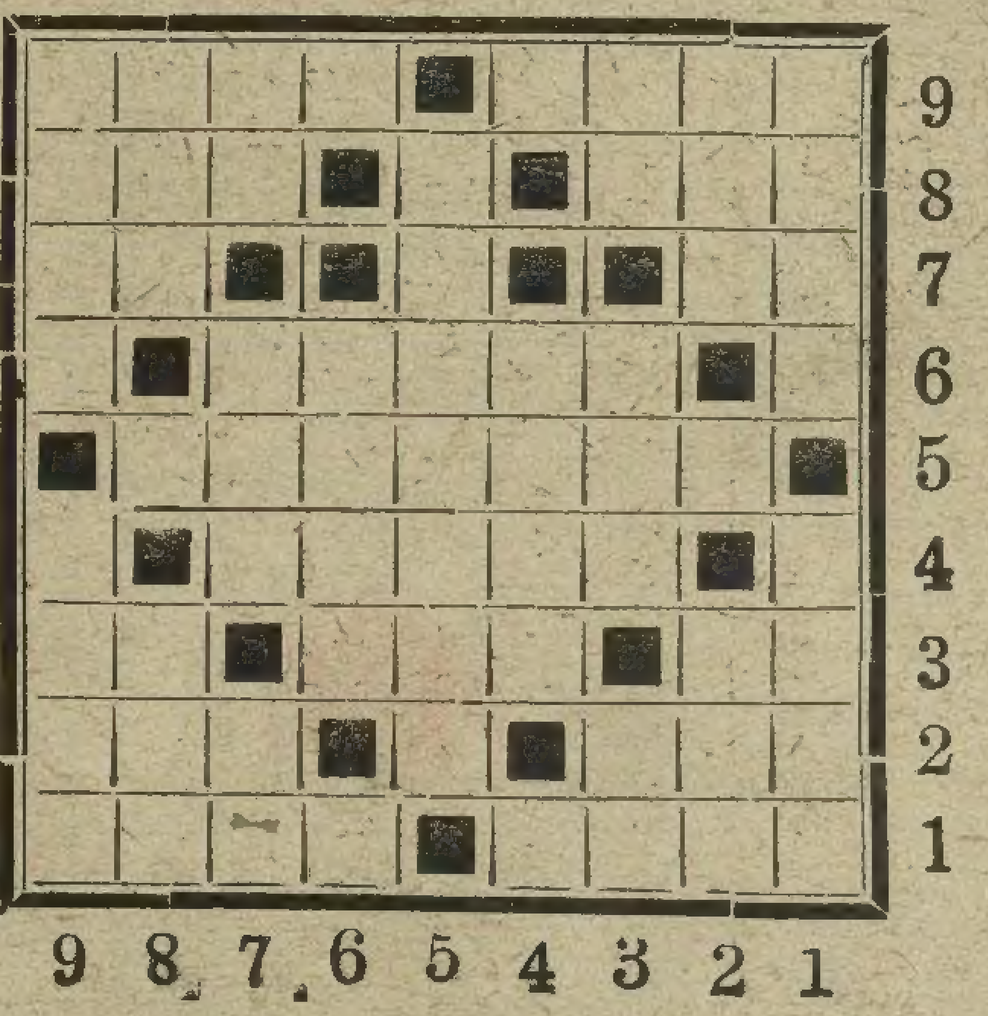

Bu hafta bilmecemiz çok eğlencelidir. Şimdiye kadar kutu bilmecelerimiz soldan sağa ve yukarıdan aşağıya idi. Bu bulmacalar ise sağdan sola ve aşağıdan yukarı olacaktır. Aman, bu yerlere harfleri koyarken çok dikkatli olunuz.

Sağdan sola Bir renk ismi - İstanbulda Haliçte cami ile meşhur bir semt. 2 — Kralice - Güzel. 3 — Soru edâtı - Sporcuların alkış sözü - Asker. 4 — Biraz dar. 5 — Şiddetli rüzgâr. 6 — El çalgılarında tellerin düzeltilmesi. 7 — Genişlik - Çok değil. 8 — Yazın sonlarına doğru esen bir rüzgâr - Ceset. 9 — Bir ilkbahar yemişi - İnsanların ölürken çağırdıkları bir isim.

Aşağıdan yukarı:

1 — Gökyüzü - Köylülerin para cüzdanı. 2 — Tatlı değil - Dalından kopar bir tane, içi dolu bin tane. 3 — Bir nota - Yakariş - Bir nota. 4 — Doğu. 5 — Kardan yapılan top. 6 — Bir fiil. 7 — Yemekten emir - Yemin - Arkanın aksi. 8 — Aza - pek iyi. 9 — İnsanı rahatsız eden kara böcek.

DİKKAT:

1 — Bilmeceyi kopye ediniz. Mecmuanız ziyan olmasın. Yalnız kuponu çözü ile birlikte yollayınız.

2 — Adres: (Afacan - 6 ncı sayı bilmece memurluğu - Posta kutusu 617 (İstanbul)

3 — Zarfı kapamayınız. Üstüne 60 paralık pul yapıştırınız.

3 — Mühlet bir aydır. Hediyelerimiz şunlardır:

Birinciye: Bir yaylı masa kurşun kalemi.

İkinciye: Bir şişe iyi mürekkep (bir sene gitsin).

Üçüncüye: Bir kutu pelikan

Dördüncüye: Bir düzüne kalem

60 ncıya kadar muhtelif kitap ve küçük hediyeler.

Sahibi ve Neşriyat Müdürü:
Ö. Lûtfi TARHAN

MÜESSİSİ:
M. Faruk GÜRTUNCA

Çıkaran Ülkü Kitap Yurdu
Ankara caddesi No. 72

ASLAN PRENS
ASLAN PRENS VE AİLESİ, DÜŞMANLARI TARAFINDAN FRANSADAN KOVULMUŞ VE İNGİLTERENİN EJDERLİ BİR ARAZİSİNE SÜRÜLMÜŞTÜ. İNSAN OLMIYAN BU ARAZİDE PRENS BİR VAHŞİ ADAM BULDU..
TORG "EVİMİZ OKADAR UZAK DEĞİL" DEDİ.. O ZAMAN PRENS ONA YARDIM EDEREK YÜRÜMİYE-
BAŞLADILAR
ARTIK SO:UMIYA BAŞLAMIŞLA
DI. PPENS AYAĞINDAKİ KAYAKLA
RI ÇIKARDI..
TORG CANIN SON NOKTASINDA İDİ.. ASLAN PRENS ONU BİRAZ DİNLENMEK ÜZERE ORADA BIRAKARAK SEFİL BİR İZBENİN ÖNÜNE VARDI..
İÇERDE BAŞI ÖNÜNE EĞİK OTURAN BİR KADIN GÖRDÜ..
KADIN "BANA TORGU GETİR YOKSA SENİ FENA YAPARIM" DİYE BAĞIRDI...
ASLAN PRENS ŞAŞIRARAK GERİLEDİ...
TORG SÜRÜNE SÜRÜNE GELMİŞTİ İHTİYAR SİHİRBAZ TORGUN SARILI BAŞINI KOLLARI ARASINA ALARAK "AH OĞLUM" DEDİ.
TAM DÖRT GÜNDÜR OĞLUMUN BANA YİYEK GETIRMESİNİ BEKLİYO
DUM.. "GİT BİZE YİYECEK BUL
ASLAN PRENS AV ARAMIYA GİTTİ.
USTA BİR AVCI OLAN PRENS BİRAZ SONRA BİRÇOK AV VURMUŞTU..
SİHİRBAZ KADIN "KARAR VERE
BAŞIMIZA BU FELAKETİ GETİRDİĞİN
CEZAMI VEREYİM, YOKSA OĞLUMU
TIRDIĞIN İÇİN MÜKAFATMI." DEDİ.